

Les carmelites descalces de Valldeoriolf: Déu com a estil de vida

D'elles diuen que practiquen l'ortodòxia pura i dura. El seu món, una bombolla plena d'alenades de fe vivíssima, sembla des de fora insostenible en un món tan atribulat com el nostre. En els seus modestos somriures, Déu hi té sempre la primera paraula: i és que amb ell, en ell i per a ell viuen, practicant la clausura més estricta i austera, fet que asseguren " ens dóna equilibri i ens fa sentir lliures ". La comunitat de carmelites descalces de Valldeoriolf ha obert una escletxa en el seu temps i s'ha ofert a explicar-nos les divises que presideixen la seva existència, contemplativa, sacrificada i penitent, costosa d'entendre, fins i tot als més creients.

El passat vint-i-u de març aquesta comunitat celebrà els seus vint anys de clausura. Can Grau n'és actualment seu i presència, tot i que prèviament, des de l'any 77 fins al 79, l'ordre s'havia instal·lat a la casa del Blaqueig, al carrer del Rec de Granollers. Quin és l'origen, per tant, d'aquest col·lectiu de germanes que tan desapercebut passa entre els xiprers de Valldeoriolf? "El miracle s'inicià -em comenta la germana Maria del Carme- un dia de 1970, en el locutori del Monestir de carmelites descalces de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de Terrassa". Un sacerdot, Mossèn Tomàs Vergés, parlava amb la seva germana Emília Maria, pertanyent a aquesta comunitat. El tema de conversació era l'excés de vocacions al convent, que superava les vint-i-una monges que senyala la regla de Santa Teresa, a la què fidelment elles en són pregones. Es pensà en una nova fundació i s'albirà

d'emplaçar-la a Granollers, ciutat de bona gent, comercial i treballadora, però potser una mica falta de caliu cristià. El rector que hi havia a Granollers per aquelles dates oferí la possibilitat d'ubicar el convent al santuari de Puigraciós, però "el lloc era massa aïllat i no massa convenient per nosaltres" afirma la germana Maria del Carme. Es proposaren d'altres opcions, com les que oferí la comunitat de monges "grises" (les franciscanes de Ma. Anna Mogas) de les Franqueses. Però tots els camins es diluïen en projectes impossibles.

Però llavors, "persones que molt ens estimaven i desitjaven que vinguéssim a Granollers ens feren saber la possibilitat de llogar una casa, l'antic Blaqueig, en ple cor de la ciutat. Fou per Nadal, el dia dels Innocents, que es concertà tot i es fixà la data d'inauguració de la nova seu el dinou de març del 77, festa de Sant Josep".

Aquella comunitat inicial constava de set persones: sis germanes de Terrassa i una de Mataró. Però "a la casa del carrer del Rec aviat ens adonàrem que la nostra estada allà tan sols podia ser temporal. La propietària determinà mantenir l'estructura de l'edifici i òbviament, aquest no complia els requisits d'espai, sobretot quant a la seva divisió, ja que seguia el model típic de casa de família i no de convent". La germana Maria Glòria de Jesús recorda com marcaven la separació de les cel·les "Ho fèiem amb llençols de roba". Però a part de les característiques físiques de l'habitatge, l'entorn tampoc no els era òptim. En ple nucli urbà, una vida de silenci i meditació resulta impossible; enmig del soroll i del tràfec. De manera que es feia necessari trobar una solució. I llavors fou quan "actuà la Providència" amb el seu toc particular de gràcia. Gràcies al contacte amb

Construccions S. F.

Passatge Nebot Xic, 33
Telèfon 842 03 18
LA ROCA

- Tractaments facials i corporals
- Drenatge linfàtic
- Recuperador electrònic
- Sauna finlandesa
- Solàrium UVA
- Banyera hidromassatge
- Squash gratuït
- Depilació elèctrica i a la cera

Telèfon 842 03 74
Miguel Cervantes, s/n.
LA ROCA DEL VALLÈS

FOTOESTUDI LA ROCA
FOTOGRAFIA SARA M.

Espronceda, 69 ☎ 842 25 27 08430 LA ROCA